

РЕШЕНИЕ

№ 6320

гр. София, 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в публично заседание на пети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЙОАННА Н. СТАНЕВА

при участието на секретаря САНДРА ЕМ. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от ЙОАННА Н. СТАНЕВА Гражданско дело № 20231110120754 по описа за 2023 година

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК от К. Б. Х. срещу „***“ АД с искане да се признае за установено спрямо ответника, че ищецът не дължи сумата от 1250 лева, частична претенция от 6095,08 лева, представляваща цена на предоставени ВиК услуги в недвижим имот, находящ се в гр. София, ж.к. „Т***“, ул. „Д***“ № 2, кл. № 1005483218, начислена по фактура № 118163078 от 07.11.2022г.

Ищецът К. Б. Х. твърди, че по твърдения на ответника е титуляр на партида с кл. № 1005483218, открита за имот, находящ се на адрес: гр. София, ж.к. Т***, ул. Д*** № 2. След справка при ответника е установил, че за описания имот се дължат суми за главница, начислени и претендирани по фактура № 118163078 от 07.11.2022г. в размер на 6095,08 лева. Оспорва задължението да е възникнало. Оспорва дължимостта на сумата поради липса на облигационна връзка между него, респ. негови праводатели, и ответното дружество. Оспорва той или негови праводатели да притежават качеството на собственик, вещен ползвател или облигационен ползвател на имота и някога да е бил в отношения с дружеството във връзка с процесния имот и клиентски номер. Оспорва, че през исковия период ответникът е доставял стоки или услуги на процесната стойност, както и че е доставял ВиК услуги на адреса, отговарящи на българските държавни стандарти и нормативни изисквания. Сочи, че ответникът бил открил партида на името му без правно основание. Поддържа, че имотът не е водоснабден, както и че уредите, които се ползват за отчет, не са изрядни и не са минали метеорологични проверки и сертификати. Релевира възражение за изтекла погасителна давност. Поддържа, че при отчитане на общия и индивидуалните водомери на процесния адрес, ответното дружество не било спазило разпоредбите на Наредба № 4, чл. 32, ал. 3 за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, поради

което липсвало основание за начисляване на суми в посочените размери. Ответникът бил нарушил и чл. 30 и сл. от Наредба № 4, според която изразходваната вода от потребители в сграда-етажна собственост, се отчита по индивидуалните им водомери, като отчетените данни се установяват чрез отбелязване в карнета, заедно с датата на отчитане и подписа на потребителя или негов представител. Сочил, че не било поставяно съобщение кога ще се отчитат водомерите, както и не бил правен регулярен отчет. Поддържа, че били нарушени и разпоредбите на чл. 21, ал. 1 и чл. 21, ал. 5 от ОУ. Оспорва данните, въз основа на които са начислени процесните суми като формирани по показания на несертифицирано средство за търговско измерване- водомер, който не отговаря на изискванията на Зизм. Оспорва методиката, по която бил определен размерът на задълженията за процесния период. Излага подробни съображения, че процесните суми са погасени по давност. Искането към съда е да уважи предявения иск. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който се оспорва предявения иск по основание и размер. Изложени са твърдения, че кл. № 1005483218 е създаден по заявление за откриване на индивидуална партида с вх. № М2059/15.06.2022г. за ет. 1 от имота и по реда на чл. 7, ал. 3 и чл. 59, ал. 7 от ОУ, считано от 22.06.2022г. при извършена проверка на място от екип на „***“ АД собствениците/ползвателите на ет. 1 и ет. 2 преминават към индивидуално отчитане и заплащане на разхода на питейна вода. До 21.06.2022г. измерването и заплащането на консумираната вода на адреса било въз основа установен разход по общото измервателно устройство, за което била открита договорна сметка 2000437084 към кл. № ***** с титуляр Красимир Х.. Поради обстоятелството, че потребителите не били представили протокол за разпределение на начислената сума, тя била служебно разпределена, пропорционално на индивидуалната консумация в двата обекта. В частта „старо салдо“ била отразена съответната сума, разпределена от дълга по партидата на общия измервателен уред. На база предоставен информационен лист в системата за фигуриране на ВиК оператора за ет. 1 била създадена индивидуална партида с кл. № 1005483218 и титуляр К. Х.. За времето от 22.06.2022г. до 12.09.2022г. в имота бил таксуван индивидуален разход на вода от общо 384 куб.м., въз основа на който от дълга по партидата на общото измервателно средство била разпределена сума на стойност 4967,97 лева. Сочил, че ищецът бил депозирал заявление с вх. № М-2059/15.06.2022г. за ет. 1 в качеството си на собственик на имота, поради което бил потребител на ВиК услуги за него. Поддържа, че именно в качеството му на потребител на ВиК услуги, респ. на титуляр на партидата с кл. № 1005483218, открита за процесния имот, на името на ищеца са начислявани суми за доставените и потребени в имота ВиК услуги за процесния период, заедно с припадащия се за имота индивидуален дял от общото потребление на вода, измерено от общия/приходен водомер, монтиран на водопроводното отклонение, с което сградата, в която се намирал имотът на ищеца, била присъединена към уличната водопроводна мрежа. Твърди, че ищецът многократно бил отправял към дружеството писма с искане за справки за задълженията по кл.партида и възражения, именувайки се като титуляр за имота, като по този начин признавал неизгодния за него факт, че е титуляр на партидата и потребител на ВиК услуги. Искането към съда е да

отхвърли предявения иск.

Съдът като взе предвид становищата на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, намери за установено следното от фактическа и правна страна.

По предявения иск в тежест на ищеца е да докаже правния си интерес, а в тежест на ответника е да докаже наличието на валидно правоотношение между ищеца и ответника по договор за доставка на В и К услуги през процесния период, количеството на реално доставената от него по договора вода за процесния период и нейната стойност, както и обстоятелства, водещи до прекъсване или спиране на давността на вземанията.

В конкретния случай с оглед становищата на страните с определението от 14.09.2023г. съдът на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК е обявил за безспорно и ненуждаещо се от доказване между страните, че за процесния имот- гр. София, ж.к. Т***, ул. Д*** № 2, е открита партида на ищеца, както и че е начислена цена на предоставени ВиК услуги в размер на 6095,08 лева по фактура № 0118163078 от 07.11.2022г.

Правният интерес от предявяването на отрицателен установителен иск като абсолютна процесуална предпоставка за неговата допустимост съгласно чл. 124, ал. 1 ГПК, е налице тогава, когато ответникът по иска претендира отричаното от ищеца право. От значение за допустимостта на иска са действията на ответника по предявяване на претенции срещу ищеца, осъществени извън съдебното производство. Ако ответникът се защитава срещу иска чрез доказване съществуването на отреченото право, то не е налице съмнение по въпроса, че ответникът претендира това право и липсва необходимост ищецът да доказва правния си интерес. Отричането, че съществува спор по предмета на делото, включително признаването на иска в хода на производството или на отделни правнозначими факти по делото, не водят до отпадане на правния интерес от него, когато ответникът е предявил оспорената претенция извънсъдебно. В този смисъл е и практиката на Върховния съд, изразена в Решение № 43 от 1.ІІ.1990 г., ІІ г. о., както и по-новата съдебна практика, изложена в Определение № 95 от 22.02.2018 г. на ВКС по ч. гр. д. № 510/2018 г., ІV г. о., ГК, според която ответникът не може да предизвика прекратяване на делото с изявленията си и процесуалното си поведение.

Начисляването на процесната сума по делото в случая е безспорно между страните, а същото се установява и от приетото и неоспорено заключение на вещото лице по ССчЕ.

Предвид гореизложените обстоятелства, а именно начисляване на процесните суми от страна на ответника, предявеният иск в заявената му частична част е допустим.

По същество на спора съдът намира следното:

Ищецът е оспорил наличието на валидно облигационно отношение между страните, доставката на вода в процесния период и е направил възражение за изтекла погасителна давност.

Относно наличието на облигационно правоотношение съдът намира следното:

Съгласно чл.193 от Закона за водите /ЗВ/, обществените отношения, свързани с услугите за водоснабдяване и канализация, се уреждат със Закона за регулиране на

водоснабдителните и канализационните услуги /ЗРВКУ/, при спазване изискванията на този закон. Според нормата на чл.1, ал.2 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги /ЗРВКУ/, водоснабдителните и канализационните /ВиК/ услуги са тези по пречистване и доставка на вода за питейно- битови, промишлени и други нужди, отвеждане и пречистване на отпадъчните и дъждовните води от имотите на потребителите в урбанизираните територии /населените места и селищните образувания/, както и дейностите по изграждането, поддържането и експлоатацията на водоснабдителните и канализационните системи, включително на пречиствателните станции и другите съоръжения. Според дадената в § 1, т.2, б.„а“ от ДР на ЗРВКУ легална дефиниция на понятието "потребители на ВиК- услуги", това са юридически или физически лица- собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят ВиК услуги. В разпоредбата на чл.3, ал.1 от приложимата Наредба № 4 от 14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи е указано, че потребители на ВиК услуги са собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж и право на ползване, включително чрез концесия, на водоснабдени имоти /в този смисъл е и чл.2, ал.1 от Общите условия на ищеца/. Получаването на тези услуги се осъществява при публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика /собствениците/ на ВиК системи и от съответния регулаторен орган, които общи условия влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им в централен ежедневник- чл.8, ал.1 и ал.3 от Наредбата.

В конкретния случай по делото е представено заявление за откриване на партида от 15.06.2022г., изходящо от К. Б. Х. за процесния адрес, както и данъчна декларация по чл. 14 ЗМДТ с вх. № 13-Ж-10-425/13.05.1998г., подадена от Драгана Х.а, в която К. Б. Х. е деклариран като собственик на 1/8 идеална част от УПИ с квадратура 204 кв.м., като след делба частта е занулена, а в тази партида е останал Красимир Б. Х. с 3/8 идеална част от земя и собственост 1/1 идеална част от втори етаж, както и декларация по чл. 14 ЗМДТ с вх. № 1608/17.10.2002г., с която К. Б. Х. е деклариран като собственик на УПИ с квадратура 102 кв.м. заедно с жилище от 80 кв.м. и собственост от него за 1/1 идеална част за първи жилищен етаж, а като ползвател е посочен Драгана К.ова Х.а. В писмо от Дирекция „Общински приходи“, отдел „ОП- Надежда/Връбница“ е посочено, че К. Б. Х. е посочен като собственик върху земята и обекта, считано от 2000г. до датата на издаване на писмото /25.09.2023г./.

От представения от Столична община препис от договор за доброволна делба от 03.10.2000г. се установява, че Красимир Б. Х., К. Б. Х. и Драгана К.ова Х.а са постигнали съгласие за прекратяване на съсобствеността между тях относно посочените в договора имоти, като К. Б. Х. е получил в свой дял и е станал собственик на следния недвижим имот: първи жилищен етаж от двуетажна жилищна сграда, находяща се в гр. София, ул. „Д****“ №2, стара ул. „Бойчиновски бой“, със застроена площ от 80 кв.м., състоящ се от антре, дневна, кухня, спалня, баня-тоалетна и две тераси, при съседи: от три страни дворно място и калкан, заедно с цялото избено помещение под етаж, заедно със съответните идеални части

от общите части на сградата и $\frac{1}{2}$ идеална част от дворното място, върху което е построена сградата, съставляващо парцел пл.№ XVI-280 в квартал 848, по плана на гр. София, местността „Триъгълника“, цялото с площ от 204 кв.м., при съседни по скица: ул. „Д***“, парцел пл. № XVII-279, парцел пл. № XI-287,286, 285, парцел пл. № XIII-283, парцел № XIV-282 и парцел пл. № XV-281, като Драгана К.ова Х.а си запазва правото на пожизнено и безвъзмездно ползване върху имота.

От Нотариален акт за дарение на недвижим имот № 54, том Първи, рег. № 5284, дело № 48 от 2009г. на нотариус Мила Енева се установява, че на 13.04.2009г. К. Б. Х. е дарил на Борис К.ов Х. първи жилищен етаж от двуетажна жилищна сграда, находяща се в гр. София, ул. Д*** № 2, като е запазил за себе си безвъзмездно право на ползване върху дарения имот до края на живота си.

При съобразяване на цитираните нормативни разпоредби и на събраните в процеса доказателства се налага извод, че ищецът К. Б. Х. има качеството потребител на ВиК услуги по смисъла на § 1, ал.1, т.2, б.„а“ от ДР на ЗРВКУ и чл.3, ал.1, т.1 вр. ал.2, т.2 от Наредба № 4/ 14.09.2004г., тъй като че същият е вещен ползвател на процесния имот, който е подал и заявление за откриване на партида за същия на 15.06.2022г. /т.е. преди процесния период, за който е издадена фактура № 118163078 от 07.11.2022г./. Горното извод кореспондира и с изходящите от ищеца заявления за упражняване на правата на клиентите на „****“ АД от 15.11.2022г.- л. 28 от делото, заявление за упражняване на правата на клиентите на „****“ АД от 08.12.2022г.- л. 29 от делото, молба-заявление от 30.01.2023г., молба-заявление от 26.04.2023г.- л. 30 от делото.

Поради което по делото е доказано при условията на пълно и главно доказване наличието на валидно правоотношение между ищеца и ответника по договор за доставка на ВиК услуги през процесния период за процесния имот.

По отношение на въпроса дали ответникът е доставил в процесния имот вода, респ. нейната стойност, съдът намира следното:

Съгласно правилата на чл. 32 от Наредба № 4 от 14.09.2004г., услугите В и К се заплащат въз основа на измереното количество изразходвана вода от водоснабдителната система на оператора, отчетено чрез монтираните водомери на всяко водопроводно отклонение. За сгради - етажна собственост, или за водопроводно отклонение с повече от един потребител изразходваното количество вода се заплаща въз основа на измереното количество, отчетено по общия водомер на водопроводното отклонение за определен период от време. Отчитането на водомерите се извършва, като се прави първи отчет на общия водомер, а след това се отчитат индивидуалните водомери. Отчитането на общия водомер се извършва в присъствието на представител на потребителите. Датата и часът на отчитане на общия водомер и на индивидуалните водомери се обявяват с писмено съобщение, поставено на подходящо място в сградата, в срок не по-кратък от три работни дни преди деня на отчитането. Отчетеното количество вода се разпределя между отделните потребители въз основа на отчетите за същия период от време на всички индивидуални водомери след общия водомер при условията и по реда на тази наредба. Установяването на извършения отчет и

результатите от него се извършва по определен в Наредбата начин. Съгласно чл. 32, ал. 4 от Наредбата, отчетените данни по ал. 2 и 3 се установяват чрез отбелязване в карнета, заедно с датата на отчитане на общия водомер и на индивидуалните водомери и подписа на потребителя или негов представител, освен в случаите на отчитане по електронен път.

В конкретния случай от заключението на вещото лице по СТЕ се установява, че в Талон за пломбиране на водомери № 5028081 от 14.06.2022г. е посочено, че в процесния имот на етаж 1 е монтиран и пломбиран нов водомер за студена вода с фабричен № 17454014 и пломба № 2178707. Експертът е уточнил, че от Контролен лист № 0275317 от 22.06.2022г. се установява, че при извършена проверка от служители на „****“ АД в процесния имот е установено, че на сградното водопроводно отклонение е монтиран общ водомер с фабричен № 1821048714, пломба № 1790495, показание 0467,6 куб.м. На първи етаж бил монтиран водомер за студена вода с фабричен № 17454014, пломба № 2178707, показание 00042 куб.м. Съгласно Контролен лист № 0278933 от 12.09.2022г. била извършена проверка от служители на „****“ АД в процесния имот, при която било установено, че е отказан достъп до общия водомер, а на първия етаж бил монтиран водомер за студена вода с фабричен № 17454014, пломба № 2178707, показание 00042,5 куб.м. От заключението се установява, че за периода от 22.06.2022г. до 03.01.2023г. количеството на изразходваната вода в имота е определяно по показанията на един водомер с фабричен № 17454014 и пломба № 2178707.

Вещото лице е посочило, че имот с административен адрес- гр. София, ж.к. „Т****“, ул. „Д****“ № 2, ет. 1 е водоснабден и до него са доставяни ВиК услуги. Общото количество на доставената вода през периода от 17.11.2022г.- 12.01.2023г. е 429 куб.м.

В проведеното съдебно заседание на 05.02.2024г. вещото лице Янчев е посочил, че за периода на консумация – 22.06.2022г. до 12.09.2022г., има 384 кубика, като реален отчет е имало на 12.09.2022г. Посочил е, че видно от Контролен лист № 0278933 от 12.09.2022г. е била извършена проверка от служители на „****“ АД в имота, като е установено следното: отказан е достъп до общия водомер, а на етаж 1 е монтиран водомер за студена вода с фабричен № 17454014, пломба № 2178707 и показания на водомера 42,5 куб.м. В справката на „****“ АД в таблицата на първия ред за „текущ отчет“ било посочено показание 425, тоест била изпусната десетичната запетая. Посочил е, че е установил горното като изследвал документа с лупа. Експертът е уточнил, че предишният отчет бил 41 куб., като за следващия период консумация от 425 куб. била невъзможна. Вещото лице е посочило, че за процесния имот за процесния период има доставка на вода 1,5 кубика.

От заключението на вещото лице-счетоводител се установява, че по издадени фактури в периода на фактуриране 07.11.2022г.-12.01.2023г. за период на консумация 22.06.2022г.- 03.01.2023г. са начислени суми за предоставените количества ВиК услуги в общ размер от 429 куб.м. на обща стойност 1259,19 лева. Към партидата била записана сума в размер от 4967,97 лева, представляваща „старо салдо“ към фактура № 18163078 от 07.11.2022г., като няма данни тази сума за кой отчетен период е начислена, както и за какво количество потребени ВиК услуги е. В проведеното съдебно заседание на 05.02.2024г.

експертът е уточнил, че след извършване на аритметична сметка за 1,5 кубика цената на доставени ВиК услуги е 4,40 лева.

При така събрания доказателствен материал съдът намира, че по делото е установено по категоричен начин, че за процесния имот и период е имало доставка на ВиК услуги, доколкото от заключението на вещото лице по СТЕ и приетите по делото доказателства се установи, че имотът е водоснабден, както и че в процесния период е извършвана проверка на място от страна на служители на ответното дружество, за което са изготвени Контролен лист № 0275317 от 22.06.2022г. и Контролен лист № 0278933 от 12.09.2022г., като е отчетена консумация от индивидуалния водомер в имота.

От приетото заключение на вещото лице по СТЕ, което съдът кредитира като пълно и компетентно изготвено на основание чл. 202 ГПК се установява, че на 12.09.2022г. е бил извършен реален отчет на употребените от ищеца ВиК услуги, като са отчетени показания от монтирания водомер за студена вода и са отчетени показания на водомера 42,5 куб.м. От уточненията на вещото лице, дадени в съдебно заседание, проведено на 05.02.2024г., се установява, че в справката на „***“ АД е допусната техническа грешка, като е изпусната десетичната запетая и е посочено показание на водомера от 425 куб.м. Вещото лице е посочило, че 425 кубика за последващ отчет е невъзможна консумация, доколкото предишният отчет е бил за 41 куб.м. С оглед на което експертът е посочил, че за процесния имот и период е налице доставка на вода от 1,5 кубика. Съдът намира изводите на вещото лице за обосновани и логични, доколкото същият е изследвал приетия като доказателство Контролен лист № 0278933 от 12.09.2022г. с увеличителна лупа и е установил наличието на десетична запетая при изписване на показаниято на водомера, както и изрично е посочил, че е невъзможна консумация в посочения в справката размер. Поради което с оглед събраните по делото доказателства съдът приема, че за процесния период от 22.06.2022г. до 12.09.2022г. е налице консумация на ВиК услуги в размер на 1,5 кубика.

От отговора на вещото лице-счетоводител в проведеното съдебно заседание се установява, че стойността на доставените ВиК услуги /1,5 кубика/ е 4,40 лева, която сума е дължима от ищеца и представлява стойността на реално доставените услуги.

Относно включената в процесната фактура № 18163078 от 07.11.2022г. сума от 4967,97 лева, представляваща старо салдо, по делото не са ангажирани никакви доказателства от страна на ответника за кой период е била начислена сумата, както и за какво количество потребени ВиК услуги. Вещото лице-счетоводител изрично е посочил, че липсват данни за тази сума. С оглед на посоченото от вещото лице, че се касае за прехвърлена сума при създаване на индивидуална партида съдът намира, че начислената сума от 4967,97 лева не се отнася до периода от 22.06.2022г. до 12.09.2022г. В отговора на исковата молба е посочено, че 4967,97 лева е разпределено салдо от приходен водомер *****, пропорционално на разхода. С оглед на което следва да бъде посочено, че съгласно чл. 39, ал. 2 от Наредба № 4 от 14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи при водопроводни инсталации, присъединени към водопроводно отклонение с общ водомер, и

при наличието на индивидуални водомери, като при създадена възможност от оператора се приемат и самоотчети, като разпределението на количеството вода по ал. 1 се извършва и заплаща, както следва: в срок 24 часа се отчитат количествата вода, преминали през общия водомер и през индивидуалните водомери; за потребителите, чиито индивидуални водомери не са отчетени в срока по т. 1 или не са подадени самоотчети, се определят служебно данни, равни на средния месечен разход от последните два редовни отчета; разликата между данните, отчетени по общия водомер, и сумата от отчетените количества по индивидуалните водомери и данните по т. 2 се разпределя пропорционално на отчетените по индивидуалните водомери количества и начислените служебно данни по т. 2; определените разлики по т. 3 и тяхната цена се записват на отделен ред и се начисляват в общата сума за всеки потребител при условията на чл. 32, ал. 5 от Наредбата. В случая ответникът не е установил, че е приложил горецитираната разпоредба и по какъв начин е изчислил пропорционално отчетените количества. В частност дали е извършено отчитане на ползването от общия водомер и индивидуалния водомер, каква е била отчетената разлика, респ. каква сума е следвало да се начисли за всеки потребител, или са били използвани данни, равни на средния месечен разход от последните редовни отчети, доколкото видно от Контролния лист от 12.09.2022г. до общия водомер е бил отказан достъп, т.е. не е имало възможност да бъдат снети данни от него с цел извършване на гореописаното преразпределение. Поради което съдът намира, че ответникът, комуто е доказателствената тежест, разпределена с проекта за доклад, не е доказал при условията на пълно и главно доказване по какъв начин е била начислена сумата от 4967,97 лева, дали е спазил изискванията на Наредбата, респ. за кой период на потребление е начислена сумата.

С оглед гореизложеното ищецът дължи единствено цената на предоставените и доказани ВиК услуги в процесния имот и период, за които е издадена фактура № 118163078 от 07.11.2022г., а именно сумата от 4,40 лева, като не дължи разликата над тази сума до посочената във фактурата стойност от 6095,08 лева.

По релевираното от ищеца възражение за изтекла погасителна давност съдът намира следното:

Според задължителните за съдилищата разяснения, дадени с Тълкувателно решение № 3/2011г. на ВКС по тълкувателно дело № 3/2011г., ОСГТК, понятието "периодични плащания" по смисъла на [чл. 111, б. "в" ЗЗД](#) се характеризира с изпълнение на повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи един правопораждащ факт, чийто падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да са еднакви. В този смисъл вземанията на водоснабдителното дружество съдържа всички гореизброени признаци, поради което са периодични плащания по смисъла на [чл. 111, б. "в" ЗЗД](#).

Съгласно разпоредбата на [чл. 114, ал. 1 от ЗЗД](#) давността започва да тече от момента на изискуемостта на вземането, като при срочните задължения /каквито са процесните за главница/, давността тече от деня на падежа. В частност задълженията на ответника за

заплащане на стойността на доставените ВиК услуги са възникнали като срочни – според чл. 33, ал. 2 от Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите на "****" АД, одобрени от КЕВР с решение № 0У-2 от 13.07.2016г., потребителите са длъжни да заплащат дължимите суми за ползваните от тях ВиК услуги в 30-дневен срок след датата на фактуриране, а съгласно чл. 33, ал. 1 от същите Общи условия, ВиК операторът издава ежемесечни фактури. Следователно за всяка една от претендираните от ищцовото дружество главници, касаещи посочения период, тригодишният давностен срок тече от момента, в който изтича срока за тяхното заплащане.

С оглед периодът на консумация, а именно 22.06.2022г. до 12.09.2022г., не са налице към датата на исковата молба, респ. към датата на устните състезания пред настоящата инстанция, погасени по давност вземания.

С оглед изводите на съда, че дължима е единствено сумата от 4, 40 лева от процесната фактура и доколкото в настоящото производство е предявен частичен отрицателен установителен иск за сумата от 1250 лева същият се явява основателен и следва да бъде уважен изцяло.

По разноските.

При този изход на спора право на разноски има ищецът, който е сторил разноски за държавна такса в размер на 50 лева, които следва да му бъдат присъдени. Същият е бил представляван в производството от адв. К. *** по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗАДв. с оглед представения към исковата молба Договор за правна помощ и съдействие от 17.02.2023г. Поради което на адв. *** следва да се присъди възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство по делото на К. Х.. При определяне на размера на дължимото адвокатско възнаграждение съдът взе предвид изводите в Решение на СЕС по дело С-438/22 от 25.01.2024г., като намира, че с оглед горепосоченото решение на СЕС следва да откаже приложението на националната правна рамка, определяща размера на адвокатските възнаграждения /НМРАВ/ и да определи размер на адвокатско възнаграждение съобразно фактическата и правна сложност на делото, както и цената на предявения иск. В случая съдът взе предвид обстоятелството, че се касае за отрицателен установителен иск за сума в общ размер от 1250 лева, че делото е приключило в едно съдебно заседание, както и че делото е с обичайна за този тип дела фактическа и правна сложност и са приети две експертни заключения. С оглед на което съдът намира, че възнаграждение в размер на 400 лева отговаря на фактическата и правна сложност на делото, както и на извършените от процесуалния представител правни действия.

Предвид изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения иск с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК, че К. Б. Х., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Т****“, ул. „Д****“ № 2, не дължи на „****“ АД, с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, Бизнес

Център Интерпред Цар Борис, бул. „****“ № 159, ет. 2 и 3, сумата от **1250** лева, представляваща част от общо начислената сума от 6095,08 лева, цена на предоставени ВиК услуги в недвижим имот, находящ се в гр. София, ж.к. „Т****“, ул. „Д****“ № 2, кл. № 1005483218, начислена по фактура № 118163078 от 07.11.2022г.

ОСЪЖДА „****“ АД, с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, Бизнес Център Интерпред Цар Борис, бул. „****“ № 159, ет. 2 и 3, да заплати на К. Б. Х., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Т****“, ул. „Д****“ № 2, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **50** лева, представляваща сторените по делото разноси.

ОСЪЖДА „****“ АД, с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, Бизнес Център Интерпред Цар Борис, бул. „****“ № 159, ет. 2 и 3, да заплати на адв. К. И. ***, ЕГН *****, с адрес на упражняване на дейността: гр. София, ул. „****“ № 31, ет. 1, офис- партер, на основание чл. 38, ал. 2 от ЗАдв. сумата от **400** лева, представляваща възнаграждение за предоставено безплатно процесуално представителство по делото на К. Б. Х..

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____